

Dagthema: Hij moedigt ons aan, dat wij leven!

Overweging 22 mei – Jonne Meij

“...geen tegoedbon, geen garantiebewijs waarmee je bij een of andere instantie je recht kan halen. Nee, deze belofte ...”

Eerste lezing uit Joël

Tweede lezing uit Johannes

Openingsgebed (aanroeping van de Soefi)

Tot de Ene, de volmaaktheid van liefde, harmonie en schoonheid, het enige wezen, verenigd met alle verlichte zielen die de belichaming vormen van de Ene, de geest van leiding:

Wij zijn hier tezamen om ons te voeden aan de eeuwige bron van liefde en levenskracht. Als gelijken zijn wij hier, vaak vol goede zin en vertrouwen, dan weer vermoeid en vertwijfeld.

Eeuwige, laad ons op, verwarm en verlicht ons houd ons gaande op Uw weg van vrede, vandaag en altijd, elke dag weer
Amen

Lied: Hore mijn oor

Juut Meijer / Tom Löwenthal

Hore mijn oor het ongehoorde,
dat ik bedacht ben op wat ik zie,
onze monden dat zij vrede roepen
onze handen dat zij troosten.
Dan zullen mijn voeten gaan waar liefde is,
mijn hart overvloeien van vreugde.

Welkom en inleiding

Welkom aan iedereen hier in de Duif aanwezig en welkom aan iedereen thuis met ons verbonden via Zoom.

Het is een tijd geleden dat ik hier eerder stond, als gekozen voorganger. Ik wil de Duif gemeenschap hartelijk danken voor de herhaalde uitnodiging om nogmaals als gast voor te gaan. Soms voel ik mij een Jonas, die geroepen werd om het woord te nemen maar meer bereid was om zijn leven vluchtend voor die uitnodiging door te brengen, dan de uitnodiging te aanvaarden.

Maar wie ben ik om jullie vanaf deze plaats toe te spreken over zoiets kostbaars als het geloof? Ikzelf ben vooral zoekende. Zoekend naar een blijvend gevoel van welkom. Welkom in het leven. Ik wil dat welkom niet alleen denken, ik wil het ervaren.

Ik wil het ervaren met dat deel in mezelf dat IK zegt. IK.. Ik wil me welkom weten. Welkom om te zijn wie ik ben, welkom om me door het leven te bewegen zonder schaamte, zonder schild.

Ik wil het leven niet alleen beschouwen als een periode waarin ik zo goed mogelijk invulling geef aan mijn rollen; dochter, zus, vriendin, moeder, partner, hulpverlener. Nee, ik wil leren om het leven te ervaren zoals het volgens mij in oorsprong is;

een periode waarin we als mens, met ons bewustzijn, ons lichaam en onze zintuigen, de volle rijkdom van het leven mogen aanschouwen en beleven. De eindeloze beweging van komen en gaan van leven en liefde in al haar verschijningsvormen.

Deze ongrijpbare en onnoembare potentie noem ik God, Allah, Boeddha, de Bron, de Eeuwige of het licht.

Maar wacht, dit is pas het welkom en de inleiding en ik realiseer me dat ik jullie overval met de dichtheid van deze woorden.

We lezen vandaag twee teksten; een profetie van Joël waarin overvloed wordt aangekondigd na tijden van droogte en honger en een lering van Jezus waarin hij zijn vrienden voorbereid op de tijd na zijn dood.

Beide teksten verhalen over de rijkdom die ons ten deel kan vallen wanneer wij ons richten op God.

Overvloed in de vorm van regen en een rijke oogst. Verkwikking, eten en drinken genoeg voor iedereen. En de nabijheid van Jezus en de vader, een

vrede die de wereld ons niet geven kan. Twee beloften die direct aansluiten op ons menselijke verlangen naar vrede, toen en nu; Te leven zonder zorgen voor honger en te leven zonder angst voor onrecht en geweld. Hoe kunnen wij die vrede en overvloed ervaren terwijl oorlog, verlies en onzekerheid ons omringen en aankijken? Dat gaan we vandaag overdenken.

Diana en ik wensen ons allen een mooie viering.

Gebed om innerlijke rust

Er is een kracht die geest is en leven,
licht en waarheid en grenzeloze ruimte.
Zij omvat alle activiteit en verlangen,
alle geuren en smaken.

Deze kracht is het die het hele universum ontvouwt
en in stilte alles lief heeft.

Laat ons de rust en de moed vinden
om die stilte te omarmen
En de kracht te ervaren en de liefde,
die voor ons oplichten: een weg om te gaan.

Lied

Licht dat ons aanstoot in de morgen
voortijdig licht waarin wij staan,
koud, één voor één en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn,
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen
of ergens al de wereld daagt

waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.
Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.

Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren
licht, laatste woord van Hem die leeft.

Eerste lezing uit Joël 2; 21- 27

Wees niet bang meer, akkers, barst uit in gejubel,
want de Eeuwige doet grote daden!
Wees niet bang meer, dieren van het veld,
want een kleed van groen bedekt de woestijn,
de bomen dragen volop vrucht,
vijgenboom en wijnstok geven hun rijkdom.

En jullie, kinderen van Sion,
wees blij en barst uit in gejubel om de liefdevolle, jullie god, want hij geeft
regen om je te verkwikken,
laat de regen overvloedig op je neerdalen,
vroegere regen en late regen, elk op de juiste tijd.
De dorsvloeren liggen weer vol met graan,
de perskuipen lopen over van wijn en olie.

Ik zal jullie schadeloosstellen voor de oogst van jaren die door al die zwermen
sprinkhanen is opgevreten, door mijn grote leger, dat ik op jullie had
afgestuurd.

Je zult weer volop te eten hebben, meer dan genoeg, en je zult de naam van
de barmhartige, je god, prijzen, want ik heb wonderbaarlijk met jullie
gehandeld; nooit zal mijn volk meer te schande gemaakt worden.

Tweede lezing uit Johannes 14; 23-29

Toen vroeg één van hen: “Waarom zult u zich wel aan ons, maar niet aan de wereld bekendmaken Heer?” Jezus antwoordde: “Wanneer iemand mij liefheeft zal hij zich houden aan wat ik zeg, mijn Vader en ik zullen bij hem komen en bij hem wonen. Maar wie mij niet liefheeft, houdt zich niet aan wat ik zeg, en wat jullie mij horen zeggen, zijn niet mijn woorden, maar de woorden van de Vader door wie ik gezonden ben. Dit alles zeg ik tegen jullie nu ik nog bij jullie ben. Later zal de pleitbezorger, de heilige Geest die de Vader jullie namens mij zal zenden, jullie alles duidelijk maken en alles in herinnering brengen wat ik tegen jullie gezegd heb. Ik laat jullie vrede na; mijn vrede geef ik jullie; zoals de wereld die niet geven kan. Maak je niet ongerust en verlies de moed niet. Jullie hebben toch gehoord dat ik zei dat ik wegga en bij jullie terug zal komen? Als je me liefhad zou je blij zijn dat ik naar mijn Vader ga, want de Vader is meer dan ik. Ik vertel jullie dit nu, voordat het gebeurt, zodat jullie het geloven wanneer het zover is. Ik kan niet lang meer met jullie spreken, want de heerser van deze wereld is al onderweg. Hij heeft geen macht over mij, maar zo zal de wereld weten dat ik de Vader liefheb en doe wat de Vader me heeft opgedragen. Kom laten we hier weggaan.”

Lied

Liefde. Liefde.

Liefde, lichaam van zon
zachtheid van de sterke
liefde ziel van ontferming.

Woord lankmoedig en trouw
fijner dan fijngoud
zoet als de zoetste honing.

Tienvoud in ons midden, water uit de rots,
vogels uit de hemel, land ons beloofd,
wijnstok, oogst van tarwe, brood der armen.

Woord in ons vlees,
rots van erbarmen,
sterk als de dood ben je. Liefde. Liefde.

Overweging

Vorige week was mijn moeder jarig, ze is 80 geworden. Nu houdt mijn moeder erg van mijlpalen en van vieren. Ze grijpt speciale gelegenheden graag aan om samen te komen met familie en vrienden. Ze houdt ervan om iedereen om zich heen te zien en te voelen en ze houdt ervan om ons de gelegenheid te geven om elkaar te ontmoeten. Het zijn vaak gelegenheden waardoor ik de druk ervaar om aan de verwachtingen te voldoen die aan mijn rol als dochter kleven.

Maar ik moet zeggen, het zijn ook momenten waarop onze familie zich weer even familie kan voelen. De niet gekozen maar onmiskenbare verbondenheid ondanks alles en dat is waardevol.

Dit jaar zou het weer feest worden, 80 is een mijlpaal en er zijn geen corona beperkingen. Toch liet mijn moeder me in maart al weten dat ze had besloten om haar verjaardag dit jaar niet te vieren. Ze was diep geraakt door de oorlog in Oekraïne en vond het niet gepast om feest te vieren. Later spraken we elkaar over de verschrikkingen van de oorlog en over hoe zij meevoelt met de inwoners van Oekraïne en over haar verslagenheid en haar gevoel van machteloosheid.

Geen feest dit jaar. In de stilte die volgde voelde ik de beklemming die angst en verslagenheid met zich meebrengen. Hoe deze gevoelens je hart omsluiten en het licht verduisteren. Hoe je je als mens dan klein kan maken en hoe je je innerlijk terugtrekt in een kleiner wordend leefgebied.

Geen feest vieren; geen gevoelens van rijkdom en overvloed toe laten uit solidariteit met hen die leven in duisternis van angst en onrecht.

Maar ook zelf innerlijk geïntimideerd door de duisternis. Die ons met zijn verschijning in het hart prent dat hij ook ons kan overvallen.

Als eerste tekst lasen we over de belofte van de Eeuwige zoals de profeet Joël deze voor zich zag en heeft verwoord. Aan deze belofte ging een tijd van droogte, kaalgevreten oogst en honger vooraf. Het volk had zwaar geleden. Ook dat heeft Joël in zijn profetie uitvoerig en beeldend verwoord. De sprinkhanenplaag was weggetrokken en het volk keek uit over een kale dorre vlakte.

De tekst die wij lezen begint met de oproep: 'Wees niet bang meer, barst uit in gejubel want hij geeft regen om je te verkwikken, laat de regen overvloedig op je neerdalen, vroege regen en late regen, elk op de juiste tijd'. God zal het volk belonen met de vruchtbaarheid van het land en een overvloed aan oogst.

Een prachtig visioen moet Joël gehad hebben; de steppe zal bloeien. Ik stel me voor hoe dit beeld zich voor zijn geestesoog afspeelde en hoe zijn hart zich verheugd en geopend zal hebben. Zoals je ineens voor je kan zien op welke manier een uitzichtloze situatie toch een andere wending kan krijgen. Vol goede moed stap je, vernieuwd, het leven in en vertel je de anderen dat ze hun moedeloosheid, hun cynisme en hun ongeloof achter zich kunnen laten! Het leven zal weer stromen, het stroomt al!

Met al je jubel en vertrouwen deel je je visioen met anderen. Vol verwachting dat zij zich net zo verkwikt zullen voelen als jij. Maar dan zie je dat je enthousiasme maar beperkt besmettelijk is. Veel anderen zijn allerm minst overtuigd van een toekomst vol leven en mogelijkheden. Zij ervaren immers dagelijks het tegenovergestelde.

Joël vraagt het volk om zich tot God te keren, de leven scheppende bron. Hij vraagt het volk om te vertrouwen op het schijnbaar onmogelijke. Om te geloven in het onzichtbare en oncontroleerbare. Hij vraagt ze te vertrouwen op het altijd terugkerende leven.

Zoals Jan in de voorbereiding van deze viering terecht zei: die belofte is geen tegoedbon, geen garantiebewijs waarmee je bij een of andere instantie je recht kan halen.

Nee, deze belofte is veel meer een vergezicht, een beeldende voorstelling van de ongeken de mogelijkheden die het leven in zich draagt.

Nieuw leven na de dood, vreugde na diep verdriet, hernieuwd vertrouwen na aangedaan leed.

Zoals de afwisseling van eb en vloed, van winter en zomer, van leven en sterven.

In de tweede tekst horen we de woorden van Jezus: 'Ik geef jullie mijn vrede, een vrede die de wereld jullie niet kan geven'. Met deze woorden bemoedigd Jezus zijn vrienden. Er zal verdriet zijn en verlatenheid, er zal reden zijn voor angst en tekort. Dat is de wereld.

Maar in dat alles, onder dat alles, ligt de mogelijkheid tot vrede, innerlijke vrede.

Vrede als gevolg van een diep gevoeld vertrouwen dat het leven zich steeds weer voor ons opent en ons welkom heet. Een vertrouwen waarvoor we geen tegoedbon hebben gekregen, maar waar we steeds opnieuw toe worden uitgenodigd.

Dat vertrouwen blijven zoeken en voeden. Dat is de opdracht aan heel het volk en daarmee aan ieder van ons persoonlijk. Wij allemaal hebben onze weg te gaan met als wegwijzer onze gerichtheid op God, de eeuwige bron van nieuw leven.

Moge het zo zijn.

Pianomuziek van Irina

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in de Eeuwige bron
van liefde en leven,
die zich dagelijks laat zien
in speelsheid, openheid en schoonheid.

Ik geloof dat ik kan leren van Jezus,
die ons het geloven heeft voorgeleefd,
die zich liet leiden door de liefde,
en al het andere met zachte kracht weerstond.

Ik geloof in de blijvende aanwezigheid van de liefde,
die zich in alles laat kennen,
ook als die onzichtbaar voor mij is.

Ik geloof in het hart van ons mensen
dat wij de liefde blijven zoeken en vinden,
opdat wij leven en doen leven,
geleid door de Krachtige en Tedere,
bron van eindeloze vrede en liefde.

Collecte

*Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke/ jaarlijkse bankafschrijving. Daarnaast kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen of een digitale gift doen via onderstaande QRcode: Iedere bijdrage wordt erg op prijs gesteld.
Hartelijk dank!!!*

Intenties die werden opgeschreven in het groene boek

Voorbeden

Voorbeden van thuisduiven

Tafelgebed Khatoem

uit het gebedenboekje van Hazrat Inayat Khan

O Gij, die de volmaaktheid zijt van liefde, harmonie en schoonheid
heer van hemel en aarde

open ons hart, opdat wij uw stem mogen horen
die voortdurend van binnenuit komt.

Ontsluit ons uw goddelijk licht

dat in onze ziel is verborgen,

opdat wij het leven beter mogen kennen en begrijpen.

Allergenadigst en barmhartig God,

schenk ons uw grote goedheid,

leer ons uw liefdevol vergeven,

hef ons op boven alle onderscheid en verschil dat de mensen verdeelt.

Zend ons de vrede van uw goddelijke geest

en verenig ons allen in uw volmaakte wezen.

Amen

Lied

H. Oosterhuis/T. Löwenthal

Moge ons voor waar verschijnen,
die genoemd wordt zoon der mensen,
die gezegd wordt dood maar levend,
die gehoopt wordt mens voor allen.

Moge ons verschijnen deze,
niet in droom, in stand van sterren,
niet als spiegelbeeld in water,
maar in mensentaal van liefde.

In dit mensenbrood gebroken,
levenskansen, recht voor allen,
in het drinken van de beker,
in vergeving en ontferming.

Moge ons verschijnen deze,
ogenlicht en levensadem,
knecht en koning, lam en herder,
lieve meester, woord van God.

Moge ons verschijnen deze,
ogenlicht en levensadem,
knecht en koning, lam en herder,
lieve meester, woord van God.

Nodiging

Breken en delen van brood en wijn

Onze Vader *Wageningse versie* *Corien van Ark /Gerke van Hiele*

God, Verborgen Aanwezig
Dat uw Naam aan het licht komt
Dat tastbaar wordt de wereld naar uw hart
Dat gegaan wordt uw weg van barmhartigheid
Dat wij ontvangen wat we nodig hebben
om onze bestemming te leven
Dat wij elkaar durven vergeven en niet laten vallen

maar zoeken naar vrede
Dat wij niet losraken, als het lastig wordt
maar verbonden blijven met U.
Geef ons daartoe de moed en de spankracht
het geloof, de hoop en de liefde
die van U komen
Vandaag en alle dagen
totdat alles is voltooid.
Amen.

Mededelingen

Slotlied

Geef alle ruimte aan de liefde,
in haar leeft God zich naar ons toe.
Vergeef het kwaad aan wie ons grieve,
de liefde wordt een mens niet moe.
Zij zal de dood nog overleven,
geen water blust haar vuren uit,
zij blijft ons tot elkander keren,
tot alle angst is uitgeluid.
Zij blijft ons tot elkander keren,
tot alle angst is uitgeluid.

Hoe zal een mens ooit overleven?
Wat moet hij aan met eeuwigheid?
Door liefde wordt het ons gegeven,
voorbij te zien aan dood en tijd.
Want wie vandaag weet te beminnen,
denkt niet: 'Hoe zal het morgen zijn?'
Het blijft een eeuwig herbeginnen,
tot wij voorgoed geboren zijn.
Het blijft een eeuwig herbeginnen,
tot wij voorgoed geboren zijn.

Zegenbede